

NOORD-BRABANDER.

Donderdag 7 Februarij.

DICERE VERUM QUID VETAT?
HORATIUS.

Dit blad verschijnt driemaal per week, en wel Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van hetzelfde is f 3-00 per drie maanden; franco tot aan het naaste Postkantoor f 3-50. Advertentien worden tegen befalling van 15 cents per regel en diegene welke geen 5 regels beloopt, tegen 75 cents geplaatst, behalve voor iedere Advertentie 35 cents voor aan het Rijk verschuldigde Zegelrechten; de Advertentien, Bekendmakingen en andere Stukken, behooren op ongezegeld papier, franco te worden ingezonden aan het Bureau van den Noord-Brabander te Hertogenbosch.

DUITSCHLAND

FRANKFORT, den 4 Februarij.

Uit Berlijn wordt van den 28 Januarij gemeld:

Het verzoek, gedaan door den aartsbisschop van Keulen om zijne zaak geregeldijk te onderzoeken of hem in vrijheid te stellen, is door eene eenvoudige weigering van de hand gewezen. De gevangenschap van den aartsbisschop schijnt alzo onbehaaldelijk verlengd te worden. De neef van den prelaat, ongerust voor de gezondheid van den aartsbisschop, heeft bovendien aangeboden voor het geval dat men zijn oom, met zijn woord van eer te verbinden, naar zijn landgoed van Darfeld bij Munster liet terug keeren. Deze zaak heeft insgelijks te Berlijn eene weigering ondergaan.

De Duitse dagbladen beginnen zich met de verdwijning van den generaal Skrzynecki uit Praag bezig te houden. Men leest ten dien aanzien in de *Algemeine Leipziger Courant* het volgende:

PRAAG den 16 Januarij.

De verdwijning van den generaal Skrzynecki, oud commandant en chef van het Poolse leger en die met toestemming van het Oostenrijksch gouvernement sedert vele jaren in deze stad verbleef, heeft de grootste verwondering te weeg gebracht. Men doet deze slugt te getijker tijd invallen met den storm die zich in het Oosten en Westen van ons Europa voorbereidt, en het algemeen gevoelen is hier, dat hij naar Belgie vertrokken is en sedert langen tijd door dezen jeugdigen staat onderhandelingen aangenomen waren om dien vernarnden generaal in de ziele dienst te verkrigen. Onmiddellijk na de verdwijning van den generaal zoen de politie van Praag uit Wronen bevel bekomen hebben om hem ten stipste gade te staan, doch het bevel kwam te laat. Het gerucht loopt echter dat zijne papieren het voorwerp van de nauwkeurigste onderzoekingen geweest zijn, die, naar het schijnt, tot geen resultaat geleid hebben.

Uit Osnabruck (Hanover) wordt gemeld dat het getal belastingsschuldigen, die de belasting weigeren te betalen 433 beloopt. Doch daar de sijndies der zes corporatien ook niet de belasting betaald hebben en hunne menbelen even als alle andere inwoners zullen doen in beslag nemen heeft men reden te vreezen dat het bestuur geen genoeg uitgestrekt lokaal zal vinden, om de in beslag genomen voorwerpen te bewaren.

Daar de grondwet in zake van belasting voorschrijft dat al de geregeldijke akten gezegd moeten zijn, hebben vele advokaten ongezegelde stukken, in de voor het hof van appel voorgebrachte zaken ingediend. Bij gevolg zal dit hof over de weigering der belasting zich moeten verklaren. Indien die akten aangenomen worden, zonder dat de advokaten de boete betalen, dan zal het hof van appel onmiddellijk de onwettigheid van het op die akten vastgestelde regt erkennen. In het tegenovergestelde geval zal het hof de ioning dier belasting als wettig beschouwen. Met ongeduld verwacht men het tusschen welke gelaagen moet worden.

(Boersen Halle).

Volgens berigt uit Rome van 19 Januarij, was Z. K. H. de Grootvorst kroonopvolger van Rusland, den vorigen dag van daar naar Napels vertrokken. Tegen het einde der maand werd dezelve te Rome terug verwacht, om er den tijd van het karnaval door te brengen.

De *Prussische Staats-Zeitung* behest het volgende:

In de *Algemeine Zeitung* van den 20 dezer vindt men in een artikel uit Berlijn de volgende mededeeling:

De edele Vorst Bisschop van Breslau, graaf von Sedwitzky, moet zowel aan de regering, als door derzelver tusschenkomst ook aan den Pansslijken Stoel, zijn ontslag ingezonden hebben enz.

Dit laatste berigt is volstrekt ongegrond.

Bij kabinets-verordeningen van den 21sten Januarij, heeft Z. M. de Koning van Hanover het tot hiertoe bestaan hebbende geheimraads-collegie ontbonden en daartegen een staatsraad ingesteld, wiens roeping is de door den Koning uitgevaardigen wetten en verordeningen vooraf aan een nauwkeurig onderzoek te onderwerpen, om de met opzigt tot de bestaande wetten gerezen twijfelingen zorgvuldig te onderzoeken en in verband met de geheele wetgeving te beoordeelen, en om de tusschen de administratieve en geregeldijke overheden ontstaande conflicten te beslissen. De generaal-majoor Prins Bernhard van Solms Braunsfels is tot voorzitter van dit staatsligchaam benoemd, hetwelk uit gewone en buitengewone leden en assessoren bestaat.

FRANKRIJK.

PARIJS den 3 Februarij.

De dagbladen houden zich uitsluitend bezig met het ontbinden der kamer en de gevolgen daarvan, namelijk de aanstaande verkiezingen.

BELGIE.

BRUSSEL, den 4 Februarij.

Het artikel uit den *Moniteur*, waarin gemeld wordt, dat de generaal Skrzynecki ter beschikking gesteld is, heeft het gerucht doen loopen dat dit besluit op verzoek der vreemde ambassadeurs te Brussel genomen was; een morgen blad gaat zelfs zover om te zeggen, dat de ambassadeurs hunne paspoorten zouden gevraagd hebben, wanneer men hun verlangen niet voldaan werd.

Het schijnt dat het getal paarden, welke de minister van oorlog uit Duitschland voor de remonte onzer kavallerie verwachtte en waarvan Pruisen den uitvoer over de grenzen van den Neder-Rhij verboden heeft, 3000 beloopt. Men weet niet of het de aannemers met de levering dier paarden belast, mogelijk zal wezen om de zelfs langs de fransche grenzen te doen invoeren, doch in allen geval zou dit langen tijd duren en groote ongelegenheden veroorzaken. Onder tusschen heeft de minister van oorlog eene nadere levering bekend gemaakt. De paarden zullen van de vier tot zeven jaren tegen comptant geld worden aangenomen.

Overigens verneemt men dat de door Pruisen genomen maatregel niet geheel onverwacht was, want bij de aanbesteding heeft de minister van de aannemers gevorderd dat zij alle gevaren voor de hinderpalen die zij in Duitschland zouden kunnen ontmoeten voor hunne rekening moesten nemen. (*Indépendant*).

Een aantal bliken veldflesschen worden voor het leger in gereedheid gebracht.

De *Moniteur* maakt de volgende door de beide kamers aangenomene wet bekend.

Het gouvernement is gemagtigd om bij vooruitbetaling de zes eerste twaafde gedeelten der grondbelasting over 1839 te ontvangen. Deze ontvang zal plaats hebben hetzij voorloopig volgens de lijsten van 1838, hetzij bepaaldijk volgens die van 1839.

De tegenwoordige wet zal daags na de afkondiging verbindend zijn.

Het rapport van den minister Deltheux in de beide kamers medegedeeld, behest een uitvoerig verslag van den loop der onderscheidene onderhandelingen sedert de jongste aan de kamers gedane mededeelingen omtrent de geschillen met Holland, welke den 4 October 1833 gegeven werden. Aan de toetreding van den Koning der Nederlanden tot de 24 artikelen gekomen, zegt de heer Deltheux, dat door de vertegenwoordigers der vijf mogendheden een nota werd ontworpen, waarbij zij verklaarden bereid te zijn, tot de tekening der 24 artikelen met den hollandschen gevolmagtigde, on-

der voorbehoud der art. 9, 11, 12, 13 en 14 en van het beginsel eener grondgebied-schadeloostelling in Limburg ten voordeele der Duitsche bondsvergadering. Het belgisch bewind zocht elke acte van de conferentie tegen te houden en tijd te winnen. Twee der gevolmagtigden op de conferentie, de fransche en nederlandsche, bestreden de zending der ontworpen nota, en wilden dat de gevolmagtigden nieuwe instructiën over de zaak, van hinnen hoven vroegen; dit gaf eene scheuring in den boezem der conferentie; er werd besloten geen protokol op te maken, den heer *Dedel* enkel de ontvangst van zijne mededeeling te berigten, terwijl de gevolmagtigden nieuwe instructiën zouden vragen. Middelerwilt hadden in het Luxemburgsche de gebeurtenissen van het Grunenwald en dergelijke plaats die tot militaire demonstratiën van België, Frankrijk en Duitschland aanleiding gaven, en de hoven van Weenen en Berlijn het nadeelige van het *status quo* deden inzien, en naar eene ontwerpswijze eindschikking verlangen. De oorzaak lag daarin, dat men reeds in den beginne van geen veranderingen van de bepalingen van het grondgebied wilde hooren. Ook Engeland zond eene officiele notificatie aan de andere hoven en aan België, waarin het zijn besluit aankondigde, om de grondgebied bepalingen te handhaven; Frankrijk deed dagelijks meer gevoelen, dat die kwestie onherroepelijk besloten was. Daar de territoriale kwestie zoo goed als voor het oogenblik verloren was, besloot de heer *Delbeux* om bij de hervatte onderhandelingen der conferentie het eerst de financiële kwestie te behandelen, in het belang van welke kwestie de heeren *Dujardin* en *Fallon* in het begin van Augustus naar Londen gezonden werden. Frankrijk en Engeland wilde een nieuw transactioneel cijfer voor de schuld daarstellen. De minister zocht door zijne gemagtigden te Londen te bewerken, dat er eene herziening van de schuld en het amortisatie syndikaat plaats had, waartoe den 12 October een memorandum aan lord *Pulmerston* en den generaal *Sebastiani* werd ingediend; zulks wekte ten uiterste de ontevredenheid op der oostenrijksche en pruisische gevolmagtigden, die bij eene nota van 15 October verklaarden; dat zoo het belgisch gouvernement doof voor de rede bleef, nog langer zijne verplichtingen miskennde en eenen provisionelen staat wilde doen voortduren, het tijd werd dat de kabinetten van Londen en Parijs verklaarden dat zij het *status quo*, hetwelk België tegen den geest van het traktaat van 1833 handhaafde niet meer beschermen en waarborgen.

Den 16 October bepaalde de conferentie de reductie der schuld op drie millionen, met behoud van de grondgebied-bepalingen, en met uitnodiging aan de beide partijen om in deze transactie te bewilligen. Die voorstellen kwamen den 23 October te Brussel. Den 10 November werden instructiën naar den gezant te Londen gezonden, welke inhoud de conferentie als eene weigering aanmerkte en hare ontevredenheid wekte. De pogingen van de zijde van België gedaan bleven vruchteloos.

Inmiddels had het fransch kabinet bij het nederlandsche eene poging gedaan, om het laatste tot een stelsel van transactie omtrent het grondgebied te brengen; dit wekte de achterdocht en het wantrouwen jegens Frankrijk te Londen op. De Oostenrijksche, Britsche, Pruisische en Russische gevolmagtigden maakten op het laatst van November een ontwerp op, waarbij het grondgebied verklaard werd onveranderlijk vastgesteld te zijn. Zulks leidde verder tot het bekend protokol van 6 December, hetwelk de fransche gezant *ad referendum* teekende. De heer *Lehon* werd belast om alles aan te wenden, ten einde Frankrijk van de teekening terug te houden; maar het fransch kabinet besloot om toe te treden, slechts een uitstel tot den 16 Januarij bedingende, hetwelk het slechts met moeite verkreeg.

Het belgisch gouvernement oordeelde het nu noodzakelijk eene nieuwe nota aan de conferentie op te zenden (die van den 14den Januarij, nopens het geldelijk aanbod voor den afkoop van Limburg en Luxemburg). De heer *de Gerlache* werd met dezelve naar Londen gezonden, en de heer *de Merode* naar Parijs om de poging bij het fransch kabinet te ondersteunen; alles werd door de belgische gevolmagtigden te Londen in het werk gesteld, maar zij vonden de gevolmagtigden der groote hoven onverzettelijk in hun besluit. Daarop had den 22 Januarij de toetreding van Frankrijk plaats en werd den 23 het jongste protokol opgemaakt.

NEDERLANDEN.

§ HERTOGENBOSCH den 6 Februarij.

De Nederlandsche regering heeft besloten tot de aanneming der voorstellen, welke zij van de Londensche Conferentie ontvangen heeft.

(Staats Courant).

— Bij Zijner Majesteit besluit van den 29 Januarij 1839, no. 57, is benoemd tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw de eerverwaarde heer *J. van der Heyden*, pastoor der Roomsche Katholieke gemeente te Drenmel, in de provincie Gelderland.

— Bij koninklijk besluit is onder anderen aan de natemelden personen die zich tot bevordering der koopmanenting, bij uitnemendheid verdienstelijk gemaakt hebben, over het jaar 1836, de bij Zr. Ms. besluit van 1 November 1834, no. 9, nader omschreven gouden medaille van f 50 toegewezen, als: aan de heeren *G. Immens*, hebbende vroedmeester te St. Michel Gestel, *A. K. van Haerendonck*, plattelands heel- en vroedmeester te Sierbergen, en *de Ruyter*, idem te Helmond.

HOOFDBEPALINGEN VAN HET HANDELSTRAKTAAT TUSSEN HOLLAND EN PRUISSEN.

De Correspondent te Berlijn deelt de hoogt belangrijke bijzonderheden mede, welke wij hieronder laten volgen, en waarvan de kennis voorzeker aan onzen handelstand aangenaam zal wezen. Onze Correspondent schrijft, dat, indien hij wel onderrigt is, gelijk hij alle reden heeft te gelooven, de voornaamste bepalingen van het onlangs gesloten handelstraktaat zijn als volgt:

Aan de zijde van het tolverbond zullen de volgende Nederlandsche producten tolverlichtingen genieten.

1. Boter, kaas, stieren, koeijen, ossen, varzen, bij den invoer over de landwegen, tegen de helft van het tarief.

2. Lompen suiker ten gebruike van tot de verbondslanden behorende raffinaderijen, bij den invoer te land en ter zee, tegen de helft van het tegenwoordige tarief, en ook voortaan, bij mogelijke wijziging van hetzelfde, altijd slechts met 10 pCt verhooging boven de voor raffinaderijen ingevoerd wordende ruwe suiker.

3. Geraffineerde suiker tegen 10 rth. voor de 50 kilogrammen (thans 11 rth. per Pruisische centenaar), met belofte, dat ook bij latere verminderingen van regten op de voor inlandsche raffinaderijen ingevoerd wordende ruwe suiker evenrediglijk zal verminderd worden en nooit het dubbel der belasting van ruwe suiker zal te boven gaan.

4. Rijst 2 rth. per 50 kilogrammen (thans 3 rth. per Pruisische centenaar).

Deze verminderingen zullen ad 1m. terstond na de afkondiging van het traktaat; ad 2m. acht weken na die afkondiging; doch ad 3m. en 4m. uit hoofde van de in de wetgeving des tolverbonds hiermede strijdende bedenkingen, eerst met 1 Januarij 1840, als wanneer een nieuw tarief-tijdvak begint, in werking komen.

Aan de zijde van Nederland zal worden verleend:

a. Bij den invoer te land en langs de rivier onder de vlag van eenen staat des verbonds:

1. Voor wijn,
2. Voor graan, gelijkstelling met den invoer ter zee, dat is vermindering der inkomende regten van 10 pCt.

b. Bij onderscheiden soorten van steen, vermindering tot op 50 pCt. van de algemeene invoer-regten.

b. Bij den invoer langs de rivier, onder de vlag van eenen staat des verbonds, van werk- en timmerhout, gelijkstelling met den invoer van den zee kant, dat is vermindering op 25 c. per last.

e. Bij den invoer te land zoowel als ter zee genieten de volgende producten van het tolverbond vermindering van tolregt.

1. Zijden stoffen, geweven dito en linnen op 2 fl. per kilogram.
2. Koussen en geweven goederen, kanten en tulle op 5 pCt. van de waarde.

Messen en kramerijen volgens de benaming van het Nederlands tarief tegen 3 pCt. van de waarde.

Een ander punt van deze overeenkomst bestaat, met weinige woorden, daarin, dat men het van Pruisens zijde noodig heeft geacht, om *gelijktijdig* met het traktaat, indien dan al niet in hetzelfde, de reeds tijdens de onderhandeling over het scheepsvaartsverdrag van 3 Junij 1837 ter sprake gekomen klagten uit den weg te ruimen, die nopens de behandeling de tol het Rijn-transito behorende koopmanschappen in de Nederlandsche entrepot-havens, worden geopperd.

De door den Belgischen gezant bij de Conferentie te Londen ingediende Nota betreffende den afkoop van Limburg en Luxemburg, is van den navolgenden inhoud:

ANNEXE A. van het protokol van 23 Januarij 1839.

Nota, den 14 Januarij 1839 door den gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Belgen aan de conferentie adresseerd.

De ondergeteekende, gevolmagtigde van Z. M. den Koning der Belgen, vernomen hebbende, dat de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannie, Pruisen en Rusland zich onledig gehouden hebben met een voorstel, welks aanneming ten gevolge zou hebben de notificatie aan de hoven van Brussel en 's Hage, van een ontwerp-traktaat, hetwelk, aan beide partijen ter aanneming aangeboden, bestemd zou zijn, om een einde aan derzetter geschillen te maken, meent de ernstigste aandacht dezer gevolmagtigden te moeten inroepen op de verbroekeling, waarmede de provincien Limburg en Luxemburg nog ten haren grooten nadeele alsmede tot nadeel van België zouden mogen bedreigd worden.

Het bestuur van Z. M. den Koning der Belgen is bereid om de grootste geldelijke opofferingen te doen, om de territoriale kwestie in der minne en tot gemeenschappelijke genoegen te schikken; om dit voorstel te wettigen, is het nuttig, met weinige woorden, de antecedenten der lange onderhandelingen, die met deze kwestie in aanraking staan, te herinneren. Het protokol van 26 Junij 1831 en

het 3de der 18 artikelen, door den brief der gevolmagtigden van dezelfde dagteekening, aan het Belgische kongres ter aanneming aangeboden, lieten aan België geen oogenblik eenigen twijfel noopen het behoud van Luxemburg over. Het nationale kongres gevoelde zich dan ook tot de aanneming dier artikelen bewogen, en Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Leopold, tot Koning der Belgen verkozen, aanvaardde de kroon van België, onder den waarborg derzelfde verzekeringen.

Het hierboven aangehaalde derde artikel reserveerde aan de bondsvergadering hare wettige regten, ten opzichte der vesting Luxemburg. Blijkbaar zouden de gevolmagtigden der vijf Hoven; daar-~~onder begrepen die van Oostenrijk en Pruisen, zoo zij niet de overtuiging gekoesterd hadden, dat dit voorstel van eenen aard was om de goedkeuring der hooge bondsvergadering te erlangen, dit artikel niet aan het Belgische kongres ter aanneming aangeboden hebben.~~ De bondsvergadering kon inderdaad en te gemakkelijker tot deze schikking toetreden, daar Luxemburg, even als de overige Belgische Provinciën, met welke het sedert onderscheidene eeuwen innig verbonden was geweest, gestadig en uitsluitend door de grondwet en de overige wetten van het koninkrijk der Nederlanden beheerscht werd.

Zoo nu België, verrast door eenen aanval, die te onverwacht was, omdat hetzelfde het pand des vredes had aangenomen, dat aan hetzelfde door de in conferentie vereenigde vijf mogendheden was aangeboden, en het zich volkomen op eenen wapenstilstand ver liet, welken het geloofde niet zonder hunne inwilliging te kunnen verbroken worden; zoo nu België het ongelukkige lot der wapenen heeft ondergaan, en zoo de vijf mogendheden, zelve bezig gehouden door eené gebeurtenis, die den vrede van Europa in gevaar bragt, niet gemeend hebben aan het derde der achttien artikelen te kunnen gevolg geven; zoo integendeel, wegens de door haar afgekondigde redenen, dat zij namelijk niet langer in onzekerheid konden laten de kwestien, *welker onmiddellijke oplossing eene behoefte voor Europa was geworden, kwestien, welke zij zich genoodzaakt vonden te beslechten, op straffe vandaar uit het onberekenbare ongeluk van eenen algemeenen oorlog te zien geboren worden*, zij gemeend hebben een nieuw ontwerp in 24 artikelen te moeten aannemen, met deze verklaring, dat de artikelen de finale en onherroepelijke beslissingen behelzen van de vijf mogendheden, die, in gemeen overleg, besloten hebben, om zelve de volle en algeheele aanneming der gezegde artikelen ~~door de tegenpartij, welke zulks mogt weigeren, te verschaffen~~ (protokol no. 49, Annexe B. en C.), zoo met één woord de conferentie, wegens de gewigtige door haar in die akten opgegevene redenen, van de voorstellen der 18 artikelen heeft kunnen afwijken, is het buiten twijfel dat België thans ~~in alle billijkheid op een afschikking~~, overeenkomstig het beginsel ~~tervat in het derde der 18 artikelen~~, mag aandringen. Deze eisch is gegrond op de niet aanneming der 24 artikelen door het 's Gravenhaagsche kabinet binnen den behoorlijken termijn, op de reserves zelve gevoegd bij de ratificatiën dier artikelen, op de panden van veiligheid welke België aan Europa gegeven geeft te midden van de zoo moeilijke tijden, die bezelfs verheffing tot onafhankelijken staat verzeld en gevolgd hebben, op de overeenkomst van 21 Mei 1833 welke, in de volstrektste bewoordingen de algeheele staking van vijandelijkheden gebiedende, gedoogd om met alle rijpheid te onderhandelen wegens het sluiten eener eindschikking die, op eene krachtige en duurzame wijze, de aan België opgelegde roeping van onzijdigen staat waarborgen en voor de Nederlandsche Regering zekerdere voordeelen opleveren zoude, dan het bezit van twee halve Provinciën, alsdan verwijderd van hare bronnen van voorspoed en beroofd van hare natuurlijke bestrekkingen, door eene lange gemeenschap van belangen nauw loegehaald.

De ondergeteekende moet aan HH. Exc. de gevolmagtigden nog ~~opmerken~~, dat uit de in de maanden Mei en November 1838 door de Belgische kamers goedgestemde adressen blijkt, dat deze kamers de noodzakelijkheid van nieuwe mededeelingen van de zijde der regering onderstellen, ten einde deze, krachtens de constitutie, van eene nieuwe magt tot het teekenen van een traktaat voorzien worde, want, hoewel het gouvernement wel door de kamers gemagtigd was geworden tot het teekenen der 24 artikelen in de eerste tijden, tegenover de onmiddellijke uitvoering, aangekondigd in de ~~annexen B. en C. van het protokol no. 49, en onder den invloed der in die akten genoemde overwegingen, is dit thans geheel veranderd, nu de aanneming van het Nederlandsche bestuur niet heeft plaats gehad ten behoorlijken tijde en onder het voortdurend bestaan der omstandigheden, die België tot de aanneming bewogen hadden, en nu België de resultaten, welke het van eenen onmiddellijken vrede verwachtte, met name de mogelijkheid der ontwapening, niet verkregen heeft.~~

Nog dient opgemerkt te worden dat eene scheiding, gelijk aan die waarvan sprake is, en ten gevolge van rampvolle gebeurtenissen, wel altijd smartelijk, maar toch voor eene onmiddellijke uitvoering valbaar is, doch dat een soortgelijke maatregel van eenen geheel anders zwaartwigtiger aard wordt, wanneer deze bevolkingen gedurende een groot aantal jaren onder dezelfde wetten geleefd en dezelfde voordeelen genoten hebben als de overige gedeelten des lands, en wanneer door deze lange gemeenschap zich nieuwe banden gevormd hebben.

Zoodanig zijn de oorzaken van den algemeenen tegenstand, die ~~zich bij alle denkbeelden van scheiding in het land gevoelt~~. De nationale gevoelens, zoo wettig en eenparig, moeten door de gevolmagtigden der vijf mogendheden met voldoening aanschouwd worden; zij moeten hun tot onwraakbare getuigenis dienen, dat hunne hoven zich niet vergist hebben toen zij België als onafhankelijke en onzijdige staat erkenden. Men mag dan ook niet aarzelen te denken dat zij zich haasten zullen tot steun aan dezen nationalen geest te verstrekken.

De ondergeteekende gevolmagtigde zal thans aan HH. Exc. de geldelijke opofferingen doen kennen, welke België geneigd is zich te getroosten, ten einde te verkrijgen, dat men van alle regt en aanspraak op het grondgebied van Limburg en Luxemburg afzie.

Doch om daarvan de uitgestrektheid beter te doen verstaan, zal hij beginnen met kortelijk de kwestie der schuldverdeling te behandelen, uitgaande van de jongste dwalingen der onderhandeling, die wegens dit artikel heeft plaats gehad, en waarvan het doel is geweest het behandelen van een transactioneel cijfer.

Naar het schijnt zijn HH. Exc. de gevolmagtigde der vijf hoven geneigd om jaarlijks en voor altijd op dat land eene rente van vijf miljoen guldens te doen drukken, en zou dit cijfer aldus vastgesteld zijn volgens de onderstaande opgaven:

Wet van 9 Februarij 1818	Kapit.	f 14,136,836	} Zie de Annexe B. van het Protocol No. 48.
— 31 December 1819	"	" 23,083,000	
— 24 " 1820	"	" 7,788,000	
— 2 Augustus 1822	"	" 56,902,000	
— 27 December 1822	"	" 67,292,000	
— 3 Mei 1825	"	" 12,605,000	

Uit deze verschillende wetten nu zou aan België opgelegd worden, in aftrekking der Amortisatie, eene jaarlijksche rente van f 1,690,000

Daarbij zoude komen de oude Belgische geconstitueerde schuld en het gedeelte der Oostenrijksch-Belgische schuld . . . . . " 525,000

Men zou, niet zonder redenen, kunnen beweren dat deze twee posten (f 2,215,000) de eenige perpetuele en liquide schuld is, welke België, strikt genomen, had behooren te dragen.

Intusschen, terwijl men eene schuld doet herleven, welke niet meer bestond en waarvan het koninkrijk der Nederlanden nimmer iets op zijne budgetten heeft gemeld, heeft men België buitendien, tot decharge van Holland, onder den naam van Fransch-Belgische schuld, belast met eene annuïteit van . . . . . " 1,000,000

De handelsvoordeelen voor de vaart op de Hollandsche binnenwateren zijn in 1831 op f 600,000 jaarlijks begroot, zij maken dus eene perpetuele rente uit van . . . " 600,000

Ten opzichte dezer schatting merkte men op dat België van alle middelen ontbloot is, die daaraan toe onttrokken, indien Holland de handelsvoordeelen, die daarvan den prijs moeten uitmaken, onmogelijk maakte.

Van eene andere zijde, om toe te geven aan het verlangen van het 's Gravenhaagsche kabinet, en zonder dat men onderzocht hebbe of deze operatie, in stede van een passtep, niet veelser een aanzienlijk te goed aan België moest aantbrengen, laat men de likwidatie van het Amortisatie-Synd. niet toe en stelt uit dien hoofde, ten laste der Belgische regering eene som van . . . . . " 1,185,000

f 5,000,000

Men dient niet uit het oog te verliezen dat in deze verdeling, aan België volstrekt niet toegerekend wordt datgene, waarvan het de teruggave had kunnen vorderen, namelijk het materieel der krijgsmarine, de koloniën, de aanzienlijke sommen, gedurende vijftien jaren tot de amortisatie eener zuiver Hollandsche schuld gedragen, en eindelijk nog onderscheidene andere sommen, waarvan Holland in het vervolg alleen het voordeel zal dragen, hoewel de lasten gemeenschappelijk waren geweest.

De ondergeteekende moet eindigen met te verklaren, dat België zich niet kan onderwerpen aan het cijfer van vijf miljoen guldens hetzelfde onder het gezigtspunt van regt en als op zich zelf staande beschouwende, doch hij haast zich er bij te voegen, dat, wanneer

men deze kwestie met die van het grondgebied zamenvat, het gouvernement des Konings, zoo men zijnen tegenwoordigen staat van bezit wil erkennen, niet aarzelen zoude om het aldus vastgestelde cijfer der schuld aan te nemen en dat het zelfs, in zijne bedoelingen, van vrede en verzoening, bij deze rente van vijf millioen gulden, nog eene kapitale som van 60,000,000 francs wil voegen, welke dadelijk betaald zal worden.

De ondergeteekende heeft de eer, enz.

(Get.) SILVANUS VAN DE WEYER.

STATISTIEKEN.

Te Londen is een Statistiek der britannische kolonien verscheen en opgemaakt naar al de stukken, welke het gouvernement in bezit heeft. De optelling dier kolonien maakt eenen lijst uit van 411 etablissementen, waarvan Terra Nova, gekoloniseerd in 1583 als de oudste en Aden aangekocht in 1838 door de Oost-Indische Compagnie als de jongst verkregene kan worden beschouwd.

De uitgestrektheid van al die bezittingen is 2119,768 vierkante mijlen of ongeveer veertig malen de oppervlakte van Engeland. De bevolking wordt op 100,706,325 inwoners berekend, waaronder 2975,229 blanken en de anderen gekleurde; van dit geheel bedrag belijden 2,958,312 het Christendom (Catholijken of Protestanten) 26,752,155 volgen den mahomedaanschen eredienst. Het overige is aan de gebruiken der Indianen, aan de afgoderij enz., onderworpen. De Militaire sterkte in de onderscheidene gedeelten van het Rijk wordt op 453,199 man berekend, waarvan meer dan de helft uit nationale militie bestaat. De jaarlijksche uitgave hooft door de kolonien 25 miljoen ponden sterlings, waarvan 23 miljoen door de Kolonien zelfs en het overige gedeelte door het moederland worden betaald en van deze aanzienlijke som worden slechts 119 duizend ponden voor het openbaar onderwijs besteed. Eindelijk de totale waarde der bijzondere eigendommen wordt geschat op 2 Milliard 443 miljoen 160 duizend ponden sterlings.

Tegenwoordige staat der Europeesche bevolking in de Fransche bezittingen van het Noorden van Afrika officieel tot den 31 December 1838 bekend gemaakt.

Franschen	8,031
Engelschen	2,376
Spanjaarden	6,687
Italianen	2,111
Duitschers	835
Grieken en Russen	5
Portugezen	24

Totaal. 20,068.

waarvan { 10,543 mannen.
5,126 vrouwen.
5,399 kinderen.

Van den 1 October tot den 31 December jl. is de bevolking met 1090 zielen verminderd. De steden onder deze telling begrepen, zijn: Algiers, Oran, Bona, Bongie en Mostaganem.

ADVERTENTIEN.

UIT DE HAND TE KOOP.

** Een HUIS en TUIN staande en gelegen te Haarlem bij Meegen nabij de Kerk, waarin vele jaren het beroep van WINKELIER HERBERGIER en BAKKER met een goed succes is uitgedefend hier iemand toegeneigen zijnde, kan zich adresseren met brieven franko bij P. VAN DER PUTTEN aldaar.

GRANENMARKT.

Te Amsterdam van Maandag 4 Februarij.

In granen bijkans niets omgegaan, alleen bij gerijf 127 p. Zeeuwse Tarwe, f 385, 120 p. Pruisische Rogge f 238.

Garst, Haver en Boekweid zonder handel.

Koolzaad dadelijk in een doen, Beensch 59, p. vl, op 9 vat in Septemb. en Oct. 67 p. vl.

Lijnzaad in een doen, 108 p. Arch. f 265.

Raapolie zeer flauw, per 6w. f 38, Vliegend f 37½ a 37, Met f 37 a 36½. Sept. Oct., Nov. en Dec. f 35½ a 35.

Lijnolie per 6w. f 30, Vliegend f 29.

Hennepolie per 6w. f 36½, Vlieg. 36½.

raploeken f 68 a 72.

rapkoken f 8½ a f 10½.

Te 's Hertogenbosch bij D. A. A. DE ROOIJ. Boek- en Courantdrukker.

BUITENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

Ter Antwerpsche beurs waren den 4 Februarij genoteerd: Belg. 96; Spanje 17½; Nap. r. 93½; Rom. L. 100; Cert. te Antw. 99½; — Wissel op Amst. Rott. 1¼ pCl. v.

BINNENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

Heden, Maandag 4 Februarij ten 4½ ure.

Werk. Sch. 2½ pCl. 54½, dito 5 pCl. 101½; ¾, Kansb. f 26½, Amort. Synd. 4½ pCl. 94½, ¾, Dito 3½ pCl. 79½, ¾, Handelm. 17½, 17½, Oost-Indie. 5 pCl. 99, Ardoin van 85 p. st. 17 ½, ¾, Oude Russen 105½, Columb. 109.

Latere Berigten.

PARIS den 4 Februarij.

De fransche dagbladen deelen heden niets van belang mede. De Commissie der 221 leden heeft heden tot president benoemd den Generaal Jacqueminot en tot Secretaris de Heer Locquet.

— De beide partijen die zich de overwinning in de verkiezingen betwisten, verzuimen niets om te zegeviaren, men kent de namen der kapitalisten niet die aan de coalitie hunner finantien en credit zullen leenen, maar men weet dat de meeste leden der coalitie de hoop en zelfs de zekerheid uitdrukken van herkozen te zullen worden. Van alle kanten wordt gewerkt; Brieven, proclamatien, protestatien worden opgemaakt en verzonden. Niemand wil achterwege blijven: elk staat zijne kandidaten en staatkundige vrienden voor Frankrijk zal overstroemd worden van prospectus der groote verkiezings-ondernemingen, die men comités noemt. Ten gevolge van den grooten strijd zegt men dat zeker dagblad in groot formaat zal verschijnen en voor de kiezers bestemd zijn.

Het grootste voordeel voor de behoudende partij of die der 221 afgevaardigden der contra-coalitie of vereeniging Jacqueminot, is dat onder hun éénheid van gezigtspunten en beginselen en éénheid van handelen bestaat. De coalitie daartegen verstaat zich niet.

BRUSSEL, den 5 Februarij.

In den *Moniteur* leest men de drie volgende besluiten. Leopold koning der Belgen aan alto tegenwoordige en toekomstige hof van zegen.

Gezien art. 72 der Constitutie, op het advies van onzen raad van ministers hebben besloten en besluiten:

De kamers zijn uitgesteld te rekenen van den 4 Februarij de volgende loopende maand tot den 4 Maart aanstaande.

Onze Minister van buiten- en binnenlandsche zaken is met de uitvoering van het tegenwoordig besluit belast.

Gegeven te Brussel den 3 Februarij 1839.

Leopold enz. hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Het ontslag gegeven door den baron d'Huart (Eduard) van zijne functien als minister van finantien is aangenomen.

Art. 2. Onze minister van staat, de graaf Felix de Merode zal *ad interim* de onderteekening van het departement van finantien hebben.

Art. 3. Onze minister van binnen en buitenlandsche zaken is met de uitvoering dezes belast.

Gegeven te Brussel den 4 Februarij 1839.

Leopold enz. hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Het ontslag gegeven door den Heer Ernst (Antonius) van zijne functien als Minister van Justitie is aangenomen.

Art. 2. Onze Minister voor de openbare werken zal *ad interim* de onderteekening van het Departement van Justitie hebben.

Art. 3. Onze minister van binnen- en buitenlandsche zaken is met de uitvoering dezes belast.

Gegeven te Brussel den 4 Februarij 1839.

— De graaf d'Aerschot, vice president van den senaat heeft voorlezing van het besluit tot adjournering in den senaat gegeven. De vergadering is onmiddellijk uit een gegaan.

De *Moniteur* laat hier op volgen dat het ontslag van de heeren d'Huart en Ernst als leden van het kabinet, gevoegd bij den nog onvolledigen staat der onderhandelingen het adjourneren der kamers bilijkt.

— Het uitstellen der kamers tot den 4 Maart aanstaande vermindert gezins dat dezelve niet kunnen worden bijeengeroepen door het gouvernement vóór dit tijdstip om mededeeling te verrijken van het besluit, hetwelk het verplicht is voor het gewigtig staatkundig vraagstuk te nemen. Het gouvernement zal in geen geval den onzekereren staat langer dan het tijdstip verlengen, waarop henzelven, zonder de belangen des lands in de waagschaal te stellen, kan doen ophouden.

(Commenca-Belga).

— Men leest in den *Indépendant*.

Het schijnt stellig dat ten gevolge der benoeming van den generaal Skrzynecki tot divisie-generaal bij het Belgische leger, de ministers van Oostenrijk en Pruisen bij ons hof huane paspoorten gevraagd hebben en op het punt staan om Brussel te verlaten.

De ambassadeurs zijn nog niet vertrokken, doch alles is even afgisteren gereed. Men denkt dat zij andere instructien van hun hoven gevraagd hebben, alvorens Brussel te verlaten. Hetgeen binnen 24 uren voorgevallen is kan hun gevoelen gewijzigd hebben.